

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lov om arbejdstilbud til ledige som er bekendtgjort ved lov bekendtgørelse nr. 556 af 17. juli 1991, er senest ændret ved lov nr. 929 af 27. december 1991 (L 143; Folketingets forhandlinger 3603, 4259 og 4789).

Lovforslaget har til formål at forbedre kommunernes budgetteringsgrundlag i forbindelse med arbejdstilbudsloven.

For at forbedre kommunernes budgetteringsgrundlag foreslås to ting.

For det første foreslås datoen for Indenrigsministeriets udmelding til kommunerne om den forventede størrelse af deres udligningsbeløb for det følgende år ændret fra senest 1. juni til senest 1. september. Ved at udsætte udmeldingen til august forbedres Indenrigsministeriets grundlag for udmelding og dermed også kommunernes budgetsikkerhed.

For det andet foreslås, at statens forpligtelse til at ansætte og betale for 10 pct. af de langtidsledige inden for hvert amt ændres.

Det har i praksis vist sig umuligt at sikre, at de ledige, der blev ansat i statsinstitutioner, fordelte sig jævnt på alle kommuner. Det betyder, at nogle kommuner har haft færre end 10 pct. af deres langtidsledige placeret i staten og andre kommuner flere end 10 pct. Dette har været til økonomisk ulempe for de førstnævnte kommuner.

Det foreslås derfor, at staten betaler kommunerne, hvad der svarer til 10 pct. af de samlede lønudgifter efter fradrag af statstilskud ved ansættelse af ledige. Dette sikrer, at alle kommuner økonomisk set bliver stillet lige, selvom de ikke får placeret relativt lige mange langtidsledige i statsinstitutioner.

Statens bidrag udbetales til de enkelte kommuner i forhold til deres lønudgifter efter statstilskud.

De administrative og økonomiske konsekvenser

Indenrigsministeriets udmeldedato.

Forslaget forventes ikke at have nogle nævneværdige administrative eller økonomiske konsekvenser.

Statskvoten.

Lovforslaget medfører, at kommunerne fremover skal betale for de arbejdstilbudspersoner, der ansættes i staten.

Lovforslaget er økonomisk neutralt set for staten og kommunerne under ét.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

§ 1

Til nr. 1, 2, 3 og 4.

Som reglerne er i dag, skal staten ansætte og betale mindst 10 pct. af de langtidsledige inden for hvert amt. Staten har således både en fysisk (ansættelsen) og en økonomisk (betalingen) forpligtelse.

Da statsinstitutionerne ikke er jævnt fordelt på alle kommuner inden for et amt, medfører det, at nogle kommuner får mindre end 10 pct. af de langtidsledige og andre flere end 10 pct. ansat i statsinstitutioner, hvilket er til økonomisk ulempe for de førstnævnte kommuner. Det samme er tilfældet, hvis statskvoten i perioder ligger under de 10 pct.

For at løse disse økonomiske problemer foreslås statens økonomiske og fysiske rolle skilt ad. Det foreslås, at staten betaler kommunerne, hvad der svarer til 10 pct. af de samlede lønudgifter minus statstilskuddet til ansættelse af langtidsledige. Dette sikrer, at alle kommuner økonomisk set bliver stillet lige, selvom de ikke får placeret relativt lige mange langtidsledige i statsinstitutioner, samt at kommunerne holdes økonomisk skadesløse ved eventuelle udsving i statskvoten.

Staten skal stadig ansætte mindst 10 pct. af de langtidsledige inden for hvert amt, men fremover skal kommunerne så betale lønudgiften til de langtidsledige, der ansættes i staten.

Denne ordning kendes fra ansættelse af langtidsledige i amterne og i et vist omfang i staten, hvor nogle arbejdstilbudspersoner, der er ansat i staten, er betalt af kommunerne.

Ved at skille statens økonomiske og fysiske rolle ad sikres, at kommunerne økonomisk set bliver stil-